

Kansalaisvastuu

Olemmeko vastuussa ympäristöstämme? Jos huomaamme ystävän, työkaverin tai perheenjäsenen olevan masentunut, syrjäytynyt, loppuun palanut, ylipainoinen, alkoholisoitunut tai käyttävän huumeita, onko meidän vastuullamme nostaa kissa pöydälle ja yrittää auttaa häntä? Monet ongelmamme sekä yksilöinä että yhteisönä johtuvat pitkälti juuri siitä, ettemme ota riittävästi vastuuta ympäristöstämme.

Lähes kaikki ongelmat alkavat pienestä, mutta ajan myötä ne kasvavat suuriksi ja siksi vaikeiksi korjata. Kenestäkään ei tule huumeriippuvaista hetkessä, eikä kaupunki rappioidu vuodessa. Ongelmat kasvavat usein salakavalasti. Emme välttämättä itse edes huomaa liikakilojamme tai sitä, kuinka alkoholisoituneita todellisuudessa olemme.

Etenkin perheenjäsenen auttaminen on usein hankalaa, koska auttamisen sijaan saatamme hyökätä. Jos huudamme lapselle vihasena, että tämän pitäisi lopettaa makeisten syöminen ”koska olet jo lihava kuin sika”, aiheutamme vain lisää sitä, mitä yritämme korjata. Lapsi sulkeutuu huoneeseensa ja syö ahdistukseen.

Kaikkein tärkeintä auttamisessa ja tukemisessa on osoittaa rauhallisesti ja ilman syyttämistä, että olemme huolissamme toisen tilanteesta ja valmiita tukemaan, jos hän sitä haluaa. Vanhempien on myös ymmärrettävä, että lapset saattavat oireilla perheen huonoa ilmapiiriä, vanhempien alkoholiongelmaa tai tulehtunutta parisuhdetta. Aikuisten on oltava valmiita työskentelemään myös omien ongelmien kanssa.

Myötätunto, aito tuki, anteeksianto ja toisen hyväksyminen ovat parhaita työkaluja auttamisessa. Emme voi pakottaa ketään laihduttamaan tai lopettamaan huumeiden käyttöä. Parasta on vetää ystävä sivuun ja kertoa huolestamme niin, että hän ymmärtää meidän todella haluavan auttaa.

Älä suutu, jos hän vähättelee tilaansa. Jos hän ei halua apua, anna hänen olla. Mutta tartu heti tilaisuuteen, jos hän millään tavalla osoittaa olevansa valmis ottamaan apua vastaan.

Joskus auttaminen tarkoittaa myös sitä, että antaa toisen iskeä pänsä seinään niin monta kertaa, että hän oppii itse. Tätä – kuten myöskään yleistä ajatusta ”meillä annetaan lasten olla vapaita ja oppia itse” – ei kuitenkaan pidä käyttää tekosyynä sille, ettei tehdä mitään. Usein nämä ovat vain verukkeita välttää vastuuta. Lasten kasvatusta on vaikeaa, mutta kasvattamatta jättäminen voi pahimmillaan pilata heidän elämänsä. Selkeät rajat, kurinalaisuus, terveet arvot ja hyvä omanarvontunto ovat parhaat lahjat, jotka voit lapsellesi antaa.

Olet vastuussa näkemästäsi

Jos näet pienen lapsen itkevän yksin pimeällä kujalla, pitäisikö sinun soittaa poliisille? Onko tuo lapsi sinun vastuullasi? Entä raiskaus, lapsen hyväksikäyttö, tulipalo, huumekauppa, murto, pahoinpitely, varkaus, alaikäisten alkoholinkäyttö, liiman haistelu, ilkivalta, graffitien maalaaminen tai roskaaminen? Missä kulkee raja, jossa sinä otat vastuun tilanteesta?

Maailmanlaajuisesti tuo raja siirtyy vuosi vuodelta yhä kauemmas. Ennen puututtiin pienimpiinkin rikkeisiin, nyt monissa suurkaupungeissa joku voidaan hakata kadulla kuoliaaksi eikä kukaan puutu asiaan. Me turrumme ja välitämme yhä vähemmän toisistamme ja yhteisöstämme. Olemme kuin rottia: toinen sortuu elon tiellä, ja me luikimme peloissamme omaan koloomme.

Kaikessa yksinkertaisuudessaan: nähtyäsi jonkin vääryyden tai ongelman, siitä lähtien se on myös sinun vastuullasi. Tämä ei tarkoita, että jos puisto on täynnä roskia, sinun pitäisi siivota se itse. Mutta voit ilmoittaa asiasta kaupungin siivouspalveluille. Aivan kuten asuntosi, myös asuinympäristösi on vastuullasi. Tämä on osa kansalaisvastuuta.

Isäni, kuten 1960-luvulla oli tapana, hautasi takapihalle kaikenlaista romua, koska jätehuoltoa ei vielä ollut. Kun minä nyt muokkaan puutarhaa ja esiin nousee vanha paristo, se on nyt minun vastuullani. Samoin on kaiken muunkin kanssa: **se, minkä näemme, on meidän vastuullamme.** Me kaikki tiedämme tämän, mutta usein emme halua huomata ympärillämme olevia epäkohtia, tai sysäämme vastuun muille. Hautaamme pariston takaisin multaan, koska emme itse laittaneet sitä sinne. Olemme liian kiireisiä, haluttomia tai laiskoja puuttamaan ongelmiin.

Sankaripoliisi

Marraskuussa 2012 New Yorkissa eräs poliisi osti kengät kylmässä paljain jaloin hytisevälle kodittomalle miehelle. Ohikulkija otti tilanteesta valokuvan, ja sosiaalisen median kautta kuva levisi kulovalkean tavoin. Kommentit olivat ylitsevuotavia, ja poliisista tuli sankari.

Ensi silmäyksellä poliisi teki hienon teon. Mutta asiaa voi tarkastella myös toisesta näkökulmasta. Onko maailma jo niin kyyninen, että tällaisia tekoja pidetään sankaruutena, kun niiden pitäisi olla normaalia arkea? Eikö paljain jaloin kylmässä palelevan kodittoman auttaminen nimenomaan kuulu poliisin tehtäviin? Ja eikö terveessä yhteiskunnassa voisi olettaa, että jokainen ohikulkija auttaisi?

Auttaminen ei aina tarkoita sitä, että meidän on itse vietävä ihminen lämpimään. Se voi tarkoittaa myös poliisille soittamista, jotta hänet saadaan turvaan. **Emmekö toivoisi, että joku toimisi näin, jos me olisimme samassa tilanteessa?** Kerran hänkin on ollut aivan tavallinen kansalainen – aivan kuten me.

Kuinka moni niin sanottu kunnon amerikkalainen käveli tämän miehen ohi tekemättä mitään? Sunnuntaisin he käyvät kirkossa puhumassa lähimmäisenrakkaudesta ja auttamisesta, mutta nuo kauniit ajatukset eivät näy arjessa. Maailma on jo nyt hyvin kyyninen – ja valitettavasti suunta on yhä huonompaan.

Huumeet

Huumeet tulevat olemaan yksi tulevaisuuden suurimmista haasteista. Suomessa huumeet eivät ole vielä niin valtava ongelma kuin monessa muussa maassa. Mutta asioista tietämättömät ja sinisilmäiset poliitikkomme tulevat laillistamaan kevyet huumeet myös Suomessa. Se tulee olemaan valtava virhe!

Etelä-Suomen Sanomien mukaan reilu neljännes vuoden 2014 eurovaalien ehdokkaista kallistui kannabiksen laillistamisen kannalle. Me äänestäjät luulemme, että ehdokkaat tutkivat asiaa neutraalisti monelta eri kantilta ja lukevat ison määrän tutkimuksia laillistamisen haitoista ja hyödyistä. Mutta he menevät sen mukaan, mitä ulkomaiset lobbarit ja valtamediat heille asiasta syöttävät, ja toivovat siten saavansa lisää ääniä.

Hyvä esimerkki tästä on, miten vuonna 2015 USA:n republikaanit alkoivat muuttaa mieltään marijuanan laillistamisen suhteen. Aikaisemmin he olivat jyrkästi sitä vastaan, mutta nyt kun marijuanan laillistaminen joissain osavaltioissa on tuonut uuden markkinaraon, he ovat kiinnostuneet asiasta. Myös monet äänestäjät käyttävät marijuanaa, joten saadakseen ääniä on lähes pakko muuttaa asenteita kevyisiin huumeisiin. Sillä ei ole väliä, onko se järkevää ja tervettä.

Kaikki höpötys, että huumeiden laillistaminen poistaisi järjestäytyneen huumarikollisuuden, on pelkkää puppua. Luuletko, etteivät laittomat diilerit jatka myyntiä ja tuo uusia huumeita markkinoille? Ne myyvät halvemmalla kuin lailliset tahot, eivätkä välitä siitä minkä ikäisiä asiakkaat ovat. Osittain juuri tämän takia USA:a valtion verotulot Marin myynnistä jäivät pienemmiksi, mitä toivottiin.

Aina kun huumeiden laillistamisesta keskustellaan, niin joku laukaisee, että onhan meillä alkoholia ja tupakkaa, joten huumeetkin pitää sallia. Aivan kuin kahden laillisen pahan pitäisi

oikeuttaa kolmanteen pahaan.

Jos keskiolut olisi pysynyt Alkossa, Suomessa olisi vähemmän alkoholismia. Oluen juonti johtaa yleensä myös vahvemman alkoholin käyttöön. Samoin tulee käymään, jos kannabis laillistetaan. Se on samaa kuin sanoisi nuorille, että huumeiden käyttö on ok. Sen jälkeen myös kovempien huumeiden kokeilu tulee lisääntymään etenkin nuorten keskuudessa.

Myös se väite, että huumeiden laillistamisessa on kyse yksilön vapaudesta, on naurettava syy. Miksei sitten saman tien sallita kovatkin huumeet? Miksei sallita käsiaseita kaikille halukkaille? Miksei sallita autolla ajamista humalassa tai huumeiden vaikutuksen alaisena? Miksei sallita olutta lapsille? Niitä ei sallita siksi, että yhteiskunnan pitää pystyä kontrolloimaan määrättyjä asioita. Valitettavasti me ihmiset emme ole vielä tarpeeksi sivistyneitä, jotta meille voisi sallia täydellisen vapauden.

Kannabista käytetään lääkkeenä joihinkin sairauksiin, ja niissä sen käyttö pitää olla sallittua. Ei kuitenkaan samalla lailla kuin USA:ssa, missä päänsärkyä ja ahdistusta valittamalla saa välittömästi reseptin. Siellä tietyt tahot ajavat kannabiksen laillistamista nimenomaan sen varjolla, että se on lääkekasvi. Tämä on pelkkä tekosyy.

Oli sitten kyse alkoholin kotiin kuljettamisesta tai Alkon monopolin rikkomisesta tai huumeiden laillistamisesta, niin silloin kannattaa katsoa kuka näitä asioita lobbaa. Se on aina iso raha, olutpanimot, isot kansainväliset alkoholin valmistajat, jne. Ne eivät välitä sinut terveydestäsi. Ne vähättelevät haittoja ja vetoavat yksilön oikeuksiin ja että muka laitton kauppa häviää.

Elämäänsä tyytyväinen ja henkisesti tasapainoinen henkilö ei käytä huumeita. Niihin mennään mukaan joko nuoruuden typeryydessä tai kun halutaan paeta arjen paineita. Alkoholin aiheuttamat ongelmat ovat hyvä esimerkki, millaista vahinkoa huumeet tulevat tulevaisuudessa aiheuttamaan. Eri aineet, mutta sama karmea vaikutus! Myös designer huumeet tulevat yleistymään. Niitä voi valmistaa autotallissa yllättävän helposti. Ellemme tee asialle jotain nyt, on vain ajan kysymys, kunnes kovat huumeet tuhoavat Suomen nuorison.

Ilmiantaminen

Eräs hyvä keino estää huumeiden leviämistä on soittaa poliisin vihjepuhelimeen, jos näet jotain epäilyttävää. Moni nyt vankilassa istuva tai jo kuollut huumeisiin sekaantunut henkilö olisi ollut kiitollinen, jos joku olisi ilmiantanut hänet silloin kun huumekierre oli vasta aluillaan. Ilmiantamalla huumenuoren annat hänelle mahdollisuuden muuttaa elämäänsä. Se että poliisi vie hänet kotiin, saattaa olla se sysäys, joka aiheuttaa koko perheen asioiden muuttumisen parempaan suuntaan. Tosiasia on, että jos emme välitä nuoristamme, huumeiden käyttö ja siitä johtuva rikollisuuskierre tulevat vain pahenemaan. Monet vanhemmat ovat tietoisia lastensa huumeiden käytöstä. Jos he eivät puutu siihen, he ovat mukana edesauttamassa oman lapsensa tuhon kierrettä. Osittain tämä johtuu siitä, että mediassa vähätellään huumeiden haittoja, joten vanhemmat eivät puutu asiaan.

Ilmiannoista voidaan maksaa rahallinen palkkio, joka olisi niin suuri, että se kannustaa ilmiantoon. Hyvin suunniteltuna tämä metodi auttaisi poliisia todella paljon. Etenkin huumestikosten, järjestäytyneen rikollisuuden ja muiden vakavien rikosten selvittämisessä ilmianto systeemi toimii. Palkkio olisi veroton ja maksettaisiin vasta oikeudenkäynnin jälkeen, kun on täysin varmaa, että ilmianto oli oikeutettu. Ilmiantajan henkilöllisyys pidettäisiin salassa. Rikosten selvittäminen on kallista ja niiden aiheuttama materiaallinen ja henkinen

vahinko rikosten uhreille on usein korvaamaton. Rikollinen, joka saadaan tällä keinolla pois kaduilta, ei voi aiheuttaa lisää vahinkoa.

Olemme oppineet virheellisesti, että rikollisen ilmiantaminen on väärin. Tämä on elokuvien luoma mielikuva. Tarkoitus ei ole, että meidän pitää kytätä naapureidemme tekemisiä vaan että ilmiannamme vakavat rikokset. Onko järkevää, ettei halua ilmiantaa naapurissa asuvaa huumekauppiasta, vaikka oma lapsi on vaarassa joutua tekemisiin huumeiden kanssa?

Jos emme puutu ongelmiin nyt, tulevaisuuden ongelmat ovat osittain meidän syytämme. On turha syyttää muita sitten kun leikkikentän hiekkalaatikko on täynnä käytettyjä huumeeneuloja. Tulevaisuuden huumeongelmat johtuvat siitä, että emme olleet tehneet muutama vuosi sitten orastavalle ongelmalle mitään. Huumeiden myynti ei ole samaa puoli viatonta toimintaa kuin aikoinaan pimeään kossupullon myynti. Nyt puhumme suuresta katastrofista, joka vain pahenee vuosi vuodelta. Meillä Suomessa on vielä mahdollisuus pysäyttää se, mutta se vaatii myös sinun aktiivista osanottoa.

TV:n amerikkalaisella ja suomalaisella Poliisit-sarjalla on selvä ero. Suomessa poliisit jahtaavat rattijuoppoja ja muita humalaisia ja viritettyjä mopoja, kun USA:ssa rikolliset ovat paljon vaarallisempia. Jokainen Cops-ohjelma vilisee etenkin huumerikollisia. On sydäntä särkevää katsoa, miten aivan tavalliset kunnolliset henkilöt ovat tuhonneet elämänsä huumeiden takia. Moni suomalainen vanhempi tulee näkemään oman lapsensa tulevissa Poliisit-sarjoissa.

Huumeongelma on tavallaan kuin roskainen puisto. Jonkun täytyy puhdistaa se, itsestään eivät roskat lähde minnekään. Kun puisto on kerran kunnolla puhdistettu, sen jälkeen se on paljon helpompi pitää puhtaana. Poliisi ei yksinkertaisesti pysty hoitamaan tätä yksin. Oletko sinä valmis ottamaan vastuun omasta asuinympäristöstä? Se on sinun kansalaisvelvollisuutesi.

Kanssaihmisten asioihin puuttuminen

Ihmiset eivät halua tai uskalla puuttua muiden asioihin, vaikka näkisivät lainvastaista toimintaa. Jos menee kertomaan naapurille, että tämän lapsi on töhrinyt maalilla julkista omaisuutta, saa usein haukkumiset vaivanpalkaksi. Syy on yleensä se, että lapsen tekemä ilkivalta muistuttaa vanhempia siitä, etteivät he ole kasvattaneet lastaan oikein. Hyökkäys on paras puolustus. Tosin kyse ei aina ole kasvatuksen puutteesta, vaan useimmiten valvonnan ja rajojen puuttumisesta. Vanhemmat ovat kiireisiä, eikä kaikkea ehdi valvoa.

Yhteisö voisi ottaa suuremman vastuun työssäkävien vanhempien ja yksinhuoltajaperheiden lapsista niin, että kaikki seuraavat kaikkien lapsia. Halukkaat vanhemmat voisivat sopia keskenään, että heille ilmoitetaan, jos heidän lapsensa luuhaavat jengeissä tekemässä laittomuuksia tai ilkivaltaa, juovat tai käyttävät huumeita.

Tuntuu siltä, ettei ketään enää kiinnosta, kuka töhrii graffitilla sähkömuuntajat ja puhelinkopit. Ne maalataan uudelleen sinun rahoillasi. Se on meiltä kaikilta pois. Tämä ei ole pelkkä kulu asia, vaan se luo epäsiistin vaikutelman elinpiiriin. Vaikka naapuristo ei muutu yhden töhrityn muuntajan takia slummiksi, se on askel siihen suuntaan.

Ihmiset ovat itsekkäitä. Jos sähkömuuntaja tai taloyhtiön autokatos töhritään graffitilla, harva jaksaa nostaa siitä meteliä, vaikka tietäisi tekijän. Mutta jos kyseessä on oma autotalli, syylliset ilmoitetaan välittömästi poliisille. Tämä kuvaa hyvin ihmisten itsekkyyttä ja haluttomuutta sekaantua asioihin, jos ne eivät koske aivan suoraan itseä. Mutta henkinen laiskuus kostautuu meille kaikille epäsiistinä asuinympäristönä ja rikollisuuden lisääntymisenä.

Asukasyhdistykset voisivat järjestää ongelma naapurustoissa vapaaehtoista valvontaa. Pari vapaaehtoista voisi kiertää omaa lähiötä iltaisin ja viikonloppuisin. Jengiläisiä voitaisiin valokuvata ja pitää kirjaa, missä he milloinkin liikkuvat. Kuvattaisiin epäilyttäviä autoja ja valvottaisiin kaikkea normaalista poikkeavaa toimintaa. Ihmiset voisivat suunnata netti- tai turvakameran ikkunastaan kadulle tai kerrostalon pihalle. Tämä rauhoittaisi ilkeävaltaa ja vähentäisi rikollisuutta.

Asukasyhteisöjen Facebook-sivut ovat osoittautuneet hyväksi välineeksi kommunikoida alueen asukkaiden kanssa. Niissä on varoitettu epämääräisistä autoista ja henkilöistä sekä julkaistu kuvia kohteista, joista on haluttu lisätietoa, kuten graffiteilla töhryistä rakennuksista. Vanhemmat ovat näin tunnistanee omien lastensa nimikirjaimia ja piirroksia.

Jos jokaisessa ongelma naapuristossa olisi tällaista valvontaa, ongelmat ja laittomuudet vähenisivät nopeasti. Asukasyhdistysten toiminta voisi myös yhdistää naapurustoa monella tavalla. Se loisi turvallisuutta ja viihtyvyyttä kaikille sekä nostaisi asuntojen arvoa. Mikä tärkeintä: näin jokainen isä ja äiti voisi suoraan vaikuttaa siihen, etteivät huumeet ja muut paheet pääse niin helposti heidän lastensa elämään.

Vastuu lapsista

Tämän päivän kuuma peruna on lasten lihominen. Kukaan ei näytä olevan asiasta aidosti huolissaan. Monet puhuvat siitä, mutta harva uskaltaa sanoa suoraan totuutta sen syistä. Yksi syy löytyy koululaitoksestamme. Se, että koulusta tulee yhtälöt hallitsevia lapsia, on monesti tärkeämpää kuin se, että he olisivat henkisesti ja fyysisesti terveitä ja normaalipainoisia. Toinen syy on vanhemmissa, jotka ovat haluttomia tekemään mitään asian eteen. He vain syytävät lisää viikkorahaa liikalihaville lapsilleen. He "rakastavat" lapsensa sairaaseen ja onnettomaan elämään.

Monissa perheissä lemmikkieläimen ravinnosta ja hyvinvoinnista pidetään parempaa huolta kuin omista lapsista. Jokainen marsun omistaja huolehtii siitä, että se saa tarpeeksi C-vitamiinia. Marsu on ainoa eläin ihmisen lisäksi, joka on menettänyt kyvyn valmistaa C-vitamiinia omassa kehossaan.

Sikaloissa jopa porsaista pidetään parempaa huolta kuin monesta lapsesta. Ohessa otsikoita sian ruokinta- ja hoito kirjasta: **Kehon hoito, Lämpö, Liikunta, Lepo ja uni, Tutkiminen ja leikkiminen, Lähimmäisten vaikutus hyvinvointiin, Luontainen käyttäytyminen vaatii tilaa,**

Pehmeys edistää terveyttä, Sika tarvitsee virikkeitä, Kyhnääminen, rypeminen, toisten läheisyys, tonkiminen ja pureminen ovat sialle tärkeitä asioita. Kaikissa hyvissä sikaloissa näistä pidetään tarkkaa huolta.

Sioille syötetään ainoastaan terveellistä, vitamiini- ja mineraalipitoista ravintoa. A-luokan possussa saa olla vain 0,7 mm:n kerros rasvaa. Porsaat tarkastetaan kahdesti päivässä. Eläinlääkäri tilataan välittömästi, jos porsas on kipeä. Hännän pureminen, joka on stressioire, korjataan heti.

Miten on lasten kanssa? Lapsille syötetään mitä sattuu. Ei välitetä, vaikka he lihovat tai sairastavat. Harva opettaja tai vanhempi tarttuu lapsen stressioireisiin heti – jos koskaan. Lapset saavat olla masentuneita tai muuten henkisesti pahoinvoivia kuukausia tai jopa vuosia ennen kuin kukaan todella huolestuu.

Tietenkin kaikki vanhemmat haluavat lastensa voivan hyvin, mutta yllättävän moni vanhempi ei ole valmis tekemään sen eteen tarpeeksi työtä. Omat harrastukset, somessa roikkuminen, ura ja kuluttaminen kiinnostavat heitä enemmän kuin lapset. Kun hankkii lapsia, koko perheen on elettävä pitkälti lasten ehdoilla. Olisiko aika miettiä uudelleen, mitkä asiat ovat tärkeitä?

Usein vanhemmat ovat itsekin ylipainoisia, joten he tietävät ylipainon haitat. Siksi on outoa, etteivät he ymmärrä olevansa pilaamassa lastensa elämää. Me kaikki olemme tietoisia ylipainon vakavista terveysvaaroista. Diabetes on vain yksi niistä. Myös koulukiusaaminen, itsetunto-ongelmat, väsymys, masennus, urheilulajien ja joukkuepelien pois jääminen sekä kaiken muun aktiivisen elämän väkisin vähemmälle jääminen liittyvät usein lihavuuteen. Mitä enemmän lihoo, sitä pienemmäksi elämä muuttuu. Kun lapset ovat tarpeeksi vanhoja ymmärtääkseen, että vanhemmat ovat osasy syy heidän pilalle menneeseen elämään, monet heistä alkavat vihata näitä.

On tietysti mahdollista elää hyvä elämä ja olla onnellinen myös lihavana, mutta se on vaikeampaa. Kaikki lihavuus ei johdu ylensyönnistä. Jotkut lääkkeet, sairaudet tai geenit voivat aiheuttaa lihomista, mutta yleisin syy on liiallinen syöminen ja liikkumisen puute. Monet lihavat toivovat, että ylipaino luokiteltaisiin sairaudeksi, jotta vastuun voisi siirtää oman kontrollin ulkopuolelle.

Vanhemmat edesvastuuseen

Jos lapsi on aliravittu, koulusairaanhoidaja vaatii vanhemmat paikalle välittömästi. Mutta jos kahdeksanvuotias lapsi ei pysty enää itse sitomaan kengännauhojaan, siihen ei puututa. Lapsen terveys ja tulevaisuus pitäisi mennä perheen oikeuksien edelle. Tämä ei tarkoita, että lapsi otetaan huostaan, vaan että kouluterveydenhoitaja selvittää asian perheen kanssa ja laatii yhdessä heidän kanssaan suunnitelman. Jos muutosta ei tapahdu, vanhemmat laitetaan vastuuseen samalla tavalla kuin silloin, kun he aliravitsevat lastaan. Tämä vaatii

rahaa ja resursseja, mutta paljonko maksaa myöhemmin onnettoman, ylilihavan ja sairaan aikuisen hoito?

Lapsen lihominen on merkki siitä, että koko perheen on tarkasteltava syömistään. Aikuiset eivät voi mässäillä pizzalla ja olettaa, että lapset syövät salaattia. Jos vanhemmat polttavat ja juovat, samaa on vaikeampi kieltää lapsilta. Monet vanhemmat valittavat lastensa olevan uusavuttomia, laiskoja, juovan, polttavan ja käyttävän huumeita. Mutta kuka on kasvattanut ja opettanut heidät sellaisiksi? Juuri nämä samat vanhemmat.

Iso raha ja media ovat osa lasten lihomisongelmaa. Ne haluavat myydä sokerilla kuorrutettuja aamiaismuroja, makeisia, roskaruokaa ja etenkin limsoja. Kohta roskaruokaa löytyy myös kouluista. Ison rahan voimaa ei pysäytä mikään.

Onneksi nyt USA:ssa on herätty tähän ja ruokapyramidi on laitettu ylösalaisin. Ja on myös nostettu rokotteet pöydälle. Toivotaan, että tämä rakentava kriittisyys leviää myös Suomeen.

Syyllistäminen

Jonkin henkilön tai ryhmän kritisointi johtaa usein moitteisiin "syyllistämisestä". Nykyisin kaikki hankalat asiat, jotka voivat loukata jotain, pitäisi sanoa kukkaiskielellä ja kautta rantain. Se koira älähtää, johon kalikka kalahtaa.

Jos sanoo esimerkiksi, että lasten fyysinen kurittaminen on väärin, vain ne henkilöt, jotka ovat kurittaneet lapsiaan, tuntevat syyllisyyttä. Jos omassatunnossa hiertää pieni epävarmuus kurittamisen oikeutuksesta, silloin siitä voi tuntea syyllisyyttä. Ne, jotka eivät ole kurittaneet lastaan, eivät voi tuntea syyllisyyttä. Toisin sanoen kukaan ei voi "syyllistää" toista, vaan ihminen syyllistää itse itsensä, koska on syylistynyt kyseiseen asiaan.

Olemme menneet poliittisessa korrektiudessa liian pitkälle. On parempi puhua asioista niiden oikeilla nimillä – silloin niihin voi saada parannusta. Seuraavan kerran kun joku sanoo jotain, joka kuohuttaa tunteita tai "syyllistää" sinua, huomaa, että se voi olla merkki siitä, että asiassa on sinulle oppimisen paikka.

Kylä kasvattaa lapset

Maailma on muuttunut kylmäksi ja meistä on tullut välinpitämättömiä. Emme enää välitä emmekä halua puuttua, kun näemme vääryyttä. Mutta voidaksemme rakentaa uuden, terveen ja hyvinvoivan yhteiskunnan meidän kaikkien on otettava suurempi vastuu myös naapuristostamme. Meidän on palattava siihen ajatukseen, että kylä kasvattaa lapset. Jokaisen on alettava huolehtia myös naapurin lapsista. Huolehtimalla voimme luoda aivan uudenlaisen, terveitä arvoja kunnioittavan yhteisön.

Sinä olet avainasemassa tässä yhtälössä. Mieti, mitä sinä voisit tehdä oman asuinyhteisön eteen.

UAD-malli.org